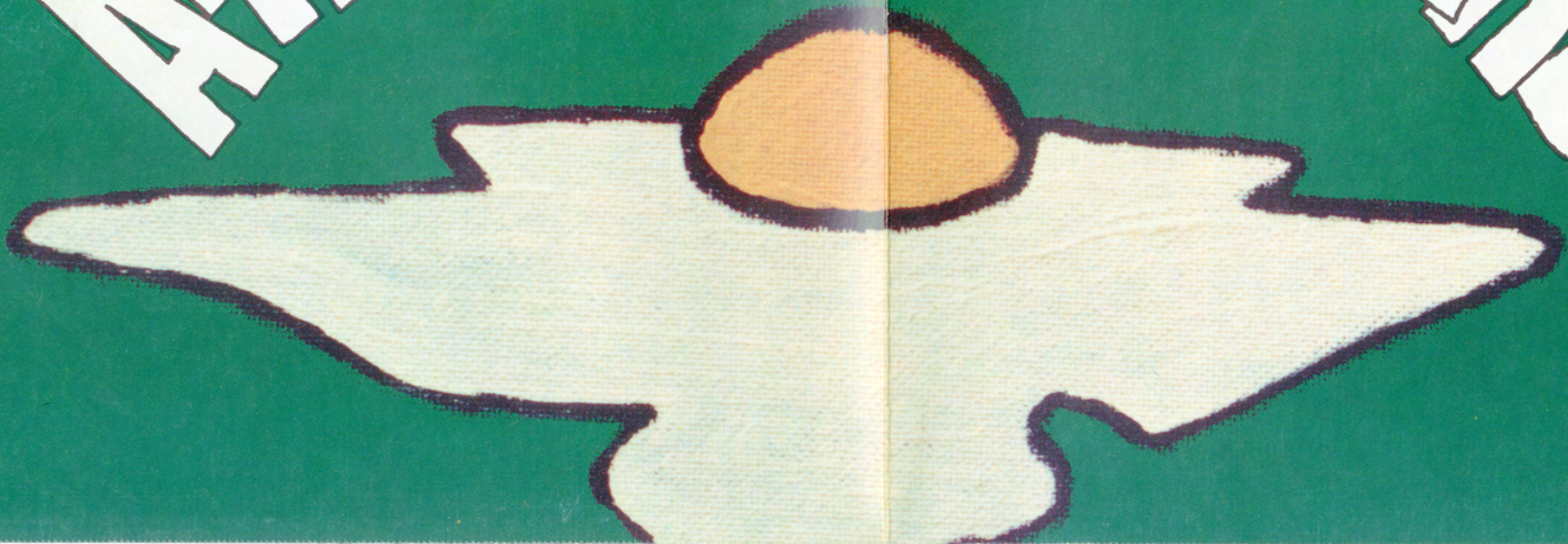

AHASARD KASASARD

**Eller: Hvordan en jernhård branche
kan være en dejlig ting**

En film af Lars Mikkelsen

A-HASARD-KASASARD

Max tegner en myg og en tændstik, mens Dyt henslængt kigger på. De arbejder på kontor. Eller rettere er på kontor. Atmosfæren er yderst afslappet og doven, bortset fra når chefen i det nålestribe er inde for at terrorisere de to unge mænd med ironiske bemærkninger. Max tegner altid. Dyt er fodboldspiller i tredje division, hvilket får chefen til at afsløre en fodbold under bordet for at spille mod Dyt med Max som dommer.

Chefen får øje på tegningen og vil gerne have den. Hvis Max bliver berømt, bliver den noget værd og endnu mere, hvis Max ligefrem går hen og dør. Han anbefaler Max at forsøge sig med oliemaleri.

Interessen for Max som kunstner stiger.

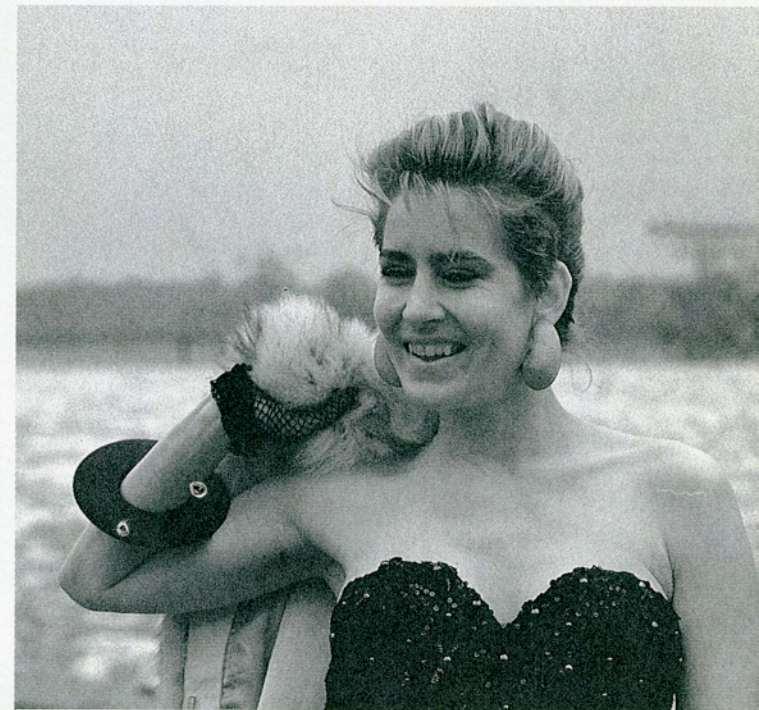
Eller: Hvordan en jernhård branche kan være en dejlig ting

stort hus, men Max er imod fast ejendom og foreslår at leje fyrstesuiten på Hotel d'Angleterre. Dyt vil blot have en dresseret tiger, en mavedanser, dyre cigarer og vil leje Preben Elkjær til at spille fodbold med. Samt 10 minutter til at tømme en trommeforretning.

Alt er muligt.

Men på en kunstudstilling erklærer pigen med blottede bryster foran billedet af den smadrede cello, at kunsten er død. Dyt mener, at hun er kunst og skyder på malerierne. Og Max er bekymret, da berømte malere får tuberkulose og dør i en tidlig alder. Han har det faktisk også lidt skidt. Avisernes spisesedler beretter om rekordpris for dansk maleri. En mor med barn beder Max om autograf. Han hylde på sin gamle arbejdsplads. Og journalister jager trioen med spørgsmål om investeringer og om pigen er gravid.

På d'Angleterre under en pressekonference tager historien en ny retning.

A-Hasard-Kasasard åbner med en tegning af myg og tændstik, mens nu afdøde eks-Beatle John Lennon på tvsiden afviser pågående journalisters spørgsmål om

Først kommer én kontordame, så en anden og til sidst hele personalet for at få en tegning.

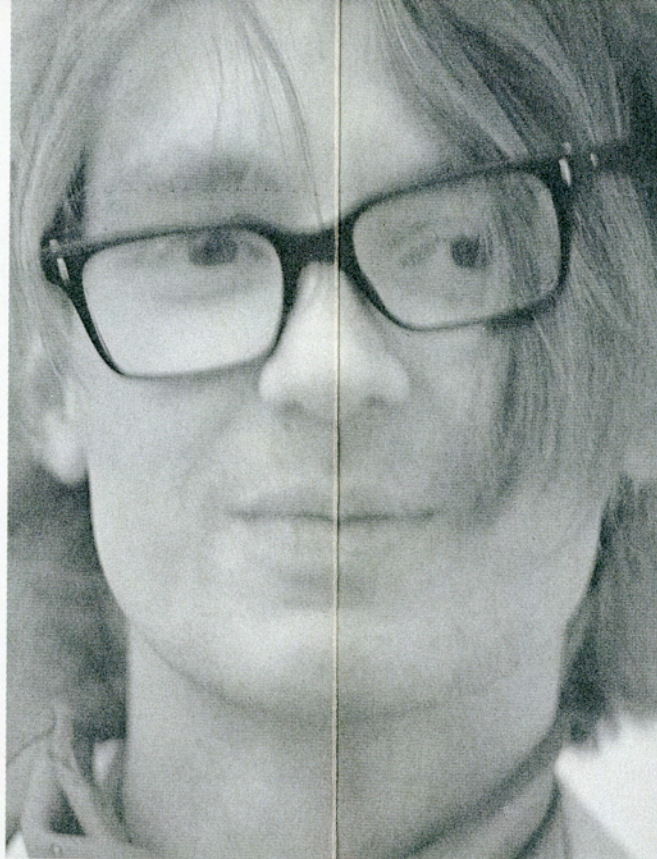
Nu vil Max for alvor i gang og går naturligvis blot hen og køber det komplette udstyr til oliemaleri for 1000 kroner. Det første forsøg på et motiv er en rød damesko, men Dyt mener ikke, at vennen har fanget skoens personlighed. En pigemodel, som Dyt finder på gaden, synes efter at have set resultatet, at Max er en lille åndssvag klatmaler. Og en knægt, der ser hans tredje eksperiment med en elefant i zoologisk have, finder maleriet for privat. Max mangler et motiv.

Det finder han hjemme, da han laver sig et spejlæg. Fermt maler han et spejlæg på sin væg. Og med et spejlæg på ryggen går han i byen, hvor han standses af en kunsthandler, der fluks bestiller 30 malerier.

Max og Dyt går til den.

Dyt maler bundfarve og Max spejlæg. Kunsthandleren er begejstret. Alt er solgt på forhånd til rekordpriser, og ungersvendene udstyres med en kæmpecheck og ny bestilling, der hurtigt efterkommes ved brug af en ska-belon.

Nu er der succes på drengen med Rolls Royce med spejlæg på siden og privatchauffør. De møder igen pigemodellen, der følger med dem. Den dynamiske duo er udvidet til en trio. Kunsthandleren sælger Max til en amerikaner. Succes'en fortsætter. Pigen ønsker sig tøj og et

hvorvidt hans kone venter en baby, og om hvorfor han har langt hår. Dette stemningsanslag giver hele filmens forløb og dens stil. Stilen er surrealistisk farce à la Richard Lesters Beatles-film med et væld af beslægtede gags og påhit. Alt er muligt i dette moderne eventyr, hvor de to venlige ungersvende afslappet bæres mod en nem succes og fantastisk ønskedrøms opfyldelse, men også angribes af kunstnermyten og opsluges af den. Filmen gør nar af alt og alle. Ingen – direktør, kontordame, kunstner, fodbold-spiller, kunsthandler, journalist – går ram forbi i en verden af fidus og penge. Og filmen vrimler med verbale flokler om kunsten og livet. Men den er aldrig for alvor ondskabsfuld, aldrig vrængende eller bidsk.

A-Hasard-Kasasard er eventyr, ønskedrøm, leg og bare der-ud-af. I al respektløshed. Ulrich Breuning

Lars Mikkelsen:

Instruktør af *Der findes ingen tamme dyr* (1981), (udsendt i TV, udtages gennem SFC). Har gået på akademiets malerskole, har orlov nu.

A-HASARD-KASASARD

Eller: Hvordan en jernhård branche kan være en dejlig ting

Manuskript og instruktion: Lars Mikkelsen. Idé: Lars Mikkelsen og Søren Nørregaard. Kamera: Steen Møller Rasmussen. Assistent: Lars Johansson. Lys: Steen Vejleborg. Lyd: Lars Lund. Klip: Ann Bierlich. Konsulent: Kasper Schyberg. Rekvisitter: Hans Holten. Script: Lone Scherfig. Kostumer: Lotte Trolle. All-round: Wadt Thomsen. Produktionsleder: Vibeke Pedersen. Produktionsassistent: Tine H. Nielsen. Musik: John Barry, Seven Plus Four, "Hit and Miss". James Brown, "Choo Choo". Eddie Cochran, "Sittin' in the Balcony". Johnny Kids and the Pirates, "Shakin' all over". Kommentator: Svend Gehrs. Medvirkende: Søren Nørregaard, Dyt Tokarski, Hanne Boason, Claus Nissen, Freddy Tørnberg, Dale Pedersen, Dan Bonde, Anne Birch, Pia Stangerup, Winnie Kobjevski, Anni Bastian, Andreas Ahlstrøm, Liv Corfixen, Steen Rasmussen. 38 min., farve, 16 mm. Danmark, 1985. Produceret af Jens Ravn Filmproduktion for Danmarks Radio, Børnefilmrådet/Det danske filminstitut og Statens Filmcentral. Udlejning: Statens Filmcentral. Udgivet af SFC, København, 1985. Layout: Kjeld Brandt. Tryk hos Johnny Herrmann.

